

۲۳ تا ۲۸ بهمن منتظر فجری دیگر باشید

نسل فردا: ششمین و آخرین جلسه شورای سیاستگذاری سی و نهمین جشنواره موسیقی فجر با حضور محمد اله باری مدیر کل دفتر موسیقی و رئیس جشنواره، رضا مهدوی دبیر جشنواره، کامبیز روشن روان یکی از مشاوران دبیر جشنواره، شاهین فرهت، سیدمحمد میرزمانی، هادی آرمز و محمدعلی مرآتی اعضای شورا و امیر عباس ستایشگر مدیرعامل انجمن موسیقی ایران، برگزار شد. در این جلسه ضمن تعیین چارچوب‌های اصلی و خط مشی جشنواره، فراخوان بخش رقابتی و غیررقابتی نهایی و بخش‌های مختلف جشنواره و همچنین زمان برگزاری این رویداد از ۲۳ تا ۲۸ بهمن ماه سال جاری جهت اجرایی شدن مورد تأیید و تصویب قرار گرفت.سی و نهمین جشنواره موسیقی فجر به همت دفتر موسیقی معاونت امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، توسط انجمن موسیقی ایران به دبیری رضا مهدوی از ۲۳ تا ۲۸ بهمن ماه سال جاری در بخش های رقابتی (جایزه بارد) و غیر رقابتی همزمان در تهران و استان های دیگر برگزار و جایزه ترانه، جایزه موسیقی و رسانه، بخش سرود و نشست‌های پژوهشی برنامه‌های دیگر این دوره از جشنواره خواهند بود.

فرهنگ و هنر

NasleFarda.net

naslefardanews

naslfarda

مدیر مجموعه فرهنگی تاریخی نیاوران:

پیوند مردم با آیین‌های عاشورایی ناگستنی است

درباوقایی / گروه فرهنگ و هنر

daryavafaei2009@gmail.com

مراسم افتتاح نمايشگاه و نشست «آيين‌های عاشورایی تهران با نگاهی ویژه به شمیران» باهدف پاسداشت و معرفی موارث ملموس و ناملموس عاشورایی اعم از آیین‌ها و تکیه‌های ثبت ملی شده منطقه شمیران در مجموعه نیاوران برگزار شد. بیژن مقدم مدیر مجموعه فرهنگی تاریخی نیاوران دراین مراسم طی سخنانی گفت: یکی از رسالت‌های مجموعه‌های فرهنگی تاریخی که بخشی از میراث فرهنگی کشور تلقی می‌شوند حفاظت، تبیین و معرفی میراث ناملموس فرهنگی کشور است و بخش مهمی از این فرهنگ، فرهنگ عاشورایی است، چیزی که به هیچ عنوان امکان جدایی آن از فرهنگ عمومی مردم ما در وجود ندارد و پیوند آن با مردم روز به روز قوی‌تر و مستحکم‌تر می‌شود و کسی نمی‌تواند مردم را از این فضاها و باورهای عمومی دور کند.

وی ادامه داد: پیوند مردم با آیین‌های عاشورایی ناگستنی است و ما وظیفه داریم که فعالیت‌هایی در این جهت انجام داده و علاوه بر معرفی آیین‌های منطقه، تاحد ممکن آن‌ها را در معرض نمایش نیز قرار دهیم.

تکایامشانشانجام اجتماعی هستند

احمد مسجد جامعی وزیر اسبق فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز در بخشی از این مراسم اظهار داشت: تکایا محصول یک تاریخ است، درواقع بهتر است به آن‌ها بگویم تکیه موزه؛ در تکیه نیاوران تابلوهای خط، خوشنویسی، آثار شمایل‌ی و نقاشی‌های قهوه‌خانه‌ای بسیار فاخر و برجسته وجود دارد که نشان از فرهنگ مردم منطقه است.

وی گفت: برگزاری این‌ها سبک و اصول مخصوص خود را دارند، مثلاً برپایی چادر ها قاعده و پروتکل

استان آذربایجان شرقی

رئیس دانشگاه علوم پزشکی تبریز خبر داد،

افتتاح ۱۷ پروژه بهداشتی درمانی در آذربایجان شرقی طی هفته دولت

روح اله عبداللّه زاده / تبریز

news@naslefarda.net

رئیس دانشگاه علوم پزشکی تبریز گفت: در طی هفته دولت ۱۷ پروژه بهداشتی درمانی با هزینه‌ای بالغ بر ۱۱۰ میلیارد تومان در استان آذربایجان شرقی به بهره‌برداری رسید.

دکتر بهمن نقی پور، ضمن گرامیداشت یاد و خاطره شهیدان رجایی و باهنر و تبریک هفته دولت، با اشاره به طرح‌های درمانی و بهداشتی قابل افتتاح استان آذربایجان شرقی در طی این هفته، اظهار کرد: توزیع پروژه‌های اجرایی در استان منمركز به مرکز نبوده و در شهرستان‌های مختلف پروژه‌های متعددی در دست اقدام است و طی هفته دولت تعدادی از این پروژه‌ها در شهرستان‌های تبریز، اهر، مرند، میانه، کلبهر، هشتروند و عجب شیر افتتاح و بهره‌برداری قرار گرفت. وی با اشاره به جزئیات این طرح‌ها گفت: در شهرستان اهر دو اتاق عمل و یک اتاق زایمان بی درد به مجموعه خدماتی بیمارستان باقر العلوم اهر با اعتباری بالغ بر هفت میلیارد تومان اضافه شد.

همچنین در ادامه خدمات بهداشتی و درمانی که در شهرستان میانه به مردم این منطقه ارائه می‌شود شاهد افتتاح و بهره‌برداری از مرکز فوریت‌های پزشکی محور میانه- هشتروند، کلینیک ناباروری برای

چاپ نهم «سه نیمه سیب»

فارس: «سه‌نیمه سیب» ماجرای مصطفی و مجتبیاست که از زاویه دید مادرشان روایت می‌شود. ماجرا از جایی آغاز می‌شود که این دو برادر تصمیم می‌گیرند به‌عنوان مدافع حرم به سوریه بروند، اما راه‌های قانونی بسته است. دست آخر سال ۱۳۹۴ در پوشش مدافعان افغانستانی به نام‌های بشیر و جواد رضایی راهی سوریه می‌شوند. کسی که در این مسیر بیشترین همراهی را با شهیدان دارد، مادر آن‌هاست. مادری که خودش لهجه افغانی یاد می‌گیرد و با آن‌ها لهجه افغانی را کار می‌کند؛ گزیده‌ای از کتاب: انگار خواب می‌بینی، پلک می‌زنی و دوباره با دقت نگاه می‌کنی. خواب نیستی؛ اما مثل این که هستی. همه چیز، شبیه به یک نمایشنامه است؛ تعزیه‌ای بی‌تماشاگر، در خلوت اتاقی محقر و در طبقه بالایی خانه‌ای ساده در کوچکی هفت فلاحی قاسم آباد؛ دو بازیگر که تماشاجی هم باشند. خیالت، پرستویی است تیزبال که در آسمان حال و گذشته‌های دور و نزدیک در رفت و آمد باشد؛ پرستویی که به بیابان‌های تفتیده عراق عرب می‌رود و نمایشی را مرور می‌کند که زنی باید قهرمان آن باشد.

سه شنبه ۱۴ شهریور ۱۴۰۲

سال سی و دوم | شماره ۲۱۶۳

۰۵ سپتامبر ۲۰۲۳ | ۱۹ صفر ۱۴۴۵

اینان مشاهدات خود را در خصوص بناها، آداب، رسوم، فرهنگ و آیین‌های مردم مانوشته و مستند کرده‌اند و چون تاریخ‌نگاران ما برایشان امری عادی و روزمره بود توجهی به ثبت آن نمی‌کردند.

او با بیان این که سیاحان جزئیات خیلی خوبی از آیین‌های عاشورایی و محرم نوشته و ثبت کرده‌اند توضیح داد: تکاوانی فرانسوی در دوره فتحعلی‌شاه قاجار به ایران آمد و شرح کامل همراه با جزئیات تعزیه بیان کرد و غذاها، لباس‌ها، نوحه‌ها، آیین و احساسات مردم و غیره را با جزئیات ثبت کرد و خیلی خوب مراسمی که در تهران بوده را شرح می‌دهد. در سفرنامه‌ای دیگر سرویلیام اوزلی انگلیسی‌م‌اندگار شونده و بین‌نرونده این تفاوت‌ها و تنوعات باهدف حفظ و جاودانگی ثبت می‌شوند.

سفرنامه‌ها موجب آشنایی بیشتر با آداب و رسوم مردم در گذشته می‌شود

مهرشاد کاظمی پژوهشگر و تهران‌پژوه نیز در بخش دیگری از این مراسم اظهار داشت: از دوره صفویه قالب سیاحتانی که به ایران می‌آمدند روایی بودند.

فشانی‌های کادر سلامت در روزهای سخت همه‌گیری کرونا گفت: قرائت خانه دانشکده پزشکی نیز به نام شهید وحید یحیوی به عنوان نماینده‌ای از شهدای مدافع سلامت که در روزهای سخت در کنار مردم بودند و با دادن جان خود سلامتی را به مردم برگرداندند با اعتبار یک میلیارد تومان افتتاح شد.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی تبریز، در پایان خاطرنشان کرد: تمامی اقدامات صورت گرفته در گرو همراهی و همدلی تمامی همکارانمان در مجموعه دانشگاه است و امیدواریم بتوانیم خدماتی با کیفیت مطلوب و شایسته مردم عزیزمان در حوزه بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ارائه کنیم.

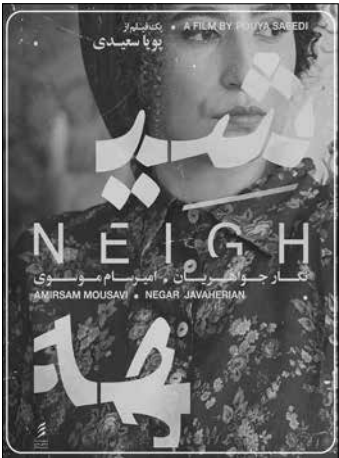
یادداشت

نگاهی به فیلم «شبهه» ساخته پویا سعیدی

اسب اصلا هم حیوان نجیبی نیست

علی رفیعی وردخانی / گروه فرهنگ و هنر

Rafieia91@yahoo.com

شبیه در هیچ مدیومی قابل دفاع نیست و عمده تفاوتش با سینمای کوتاه امروز در ایران فهم از آیه و وایش یک تراژدی از آن است. پویا سعیدی در مقام کارگردان دوربین و میزان‌سن را خوب می‌شناسد و تجسم یک زندگی مدرن را در ذات به خوبی نمایش داده و آن را ناخواسته نقد کرده است. نگار جواهریان یک بازی متفاوت از خود ارائه نداده بلکه راحتی راحت‌تر خودش را بازی کرده‌است. آن‌چه از جواهریان در «ایک جبه‌قند» می‌بینیم کنترل بیشتری روی خودش دارد و گاهی حتی شیطنت‌هایش در «تنها دوبار زندگی می‌کنیم» دوست‌دلشنتی‌تر است، نکته جالب که اتفاقاً فضای مجازی هم دست به دست می‌شود تفاوت میان رسیدن به رهایی و نمایش آن است. رقص انسانی که به تقلید از یک کودک برای به تسخر گرفتن مسئله‌اش اسب می‌شود پشت تلفن و بدوبیراه‌های مردی شبیه می‌کشد برای رهایی نیست بلکه برای تقلید از رهایی کودک‌کی است که اتفاقاً به اندازه آدم بزرگ‌ها هوشیار است و برق تلفن را می‌کشد.

جوگورآور

فیلم قالب رنگ مدرنی دارد و این یک تضاد در تلفیق باطن کاراکترهاست. اصلاً ما را نه نیست وقتی کودک برای اولین بار به اسباب بازی‌ها دست می‌زند و جواهریان او را نمی‌می‌کند. اصلاً ما را نه نیست وقتی جواهریان کنار او خوابیده و از نگاه کردن به او اشک می‌ریزد. مادرانگی اصول و فیم‌ی است که کوتاه نمی‌شود آن را روایت کرده؛ همانطور که «بی‌مادر» هیچ ربطی به مادرانگی ندارد. فهم مهم فیلم چگونگی افتادن در فضایی است که به خودی خود شاید برای ما مهم نباشد اما به تدریج اتفاق مهم می‌شود. نفیسه رازع و عاطفه صالحی به خوبی از پس تفهیم آن‌چه خود می‌اندیشند به بیننده برآمده‌اند. وقتی کارگردانی قرار است فیلم‌نامه دیگری را بسازد باید دوبرداشت رویه‌رو می‌شود. اول آن‌چه خوداز داستان فهمیده و دوم آن‌چه قرار است از داستان به بیننده نمایش دهد. سکانس اول را ببینیم: یک مجسمه اسب که از آبار تمان بزرگی به پایین پرتاب می‌شود بعد دیالوگی بچه‌گانه که ارتباط جواهریان با بچه‌ها را نشان می‌دهد: از من دکتترم تو خنومن اتاق عمل دارم. بعد احساسات بیننده هدف قرار داده می‌شود. مادم، PAN می‌بینیم که او صفحات گرامافون به دست می‌گیرد و آهنگ‌های کلاسیک گوش می‌دهد. یا حتی وقتی روبه آینه سه تکه نشسته. فیلم‌ساز نمایش درستی از یک زن که به تقلید از رهایی کودکی می‌خواهد اسب شود، نداده‌است. از سوی دیگر مسئله بسیار مهم فیلم بچه‌ای است که او در شکم دارد. روایت فیلم‌ساز به مادرانگی کاراکترش تبدیل نمی‌شود بلکه بیشتر روی چگونه شبیه کشیدن و رهایی و اناه‌ای جوگورآور تمرکز کرده.

صبر و حوصله

شناخت از جهان مدرن‌یت به نظر به‌ای بر تحمیل و جامعه‌شناسی آن ارتباط پیدایی‌کند. خله با کاغذ دیواری‌های شیک، چگونگی مدل سیگار الکترونیک کشیدن کاراکتر، رنگ تخت و در، رنگ محافظ چوبی دیوار تا حتی رنگ ساسکی که انتخاب کرده‌همگی جهان مدرن‌یت غرق در ایدئولوژی را القا می‌کند که گاهی دلش برای تاریخ تنگ می‌شود. وقتی که او از چربی نودسدر بر نقاشی‌های روی دیوار می‌کشد، کودک‌کاست می‌پرسد و کودک در جواب می‌گوید: من از س که حرف زدم بر شون رو خوردم، باید از آن‌چه این جهان بر سر صبر و حوصله آدم‌ها می‌آورد ترسید. به عنوان مثال البته که شبکه‌های اجتماعی حرف و جهان تازه‌ای از زیستن را در بر می‌گیرند اما این جهان تازه با آدم‌هایی که حرف در تاریخ هستند در تضاد است. از سویی دیگر نجابت انسان به خطر افتاده. انسان درگیر مسئله بروز غریزه در این شبکه‌ها شده و تردید کاراکتر برای استفاده از قرص‌هایی که کودک می‌گفت هروقت مادرم سرش درد می‌گیرد می‌خورد، تا بچهاش را پندارد همین است. اصلاً این که کودک می‌پرسد بچه‌ات را می‌خواهی کجا بندازی همه داستان است. پلان اول فیلم را به این گفتمان پیوند دهیم. کسی انگار که مجسمه اسب را پرتاب می‌کند پرسش فیلم این است که آن بچه چه گناهی دارد؟ بچه‌ای که کسی صبر و تحملش را ندارد! آیا فضا این بهانه برای سقط است؟ آدم‌هایی که صبر و تحملشان فقط برای یک شب و چند ساعت است چرا کسی را به وجود می‌آورند که حالا بر سرش چنین ندعایی‌کنند؟ فیلم حرف درستی می‌زند و مانیفست‌الکی روشن‌فکری نمی‌دهد. «شبهه» پویا سعیدی نگاه متفاوتی به داستان دارد اما همچنان مدیومش نامشخص است و معلوم نیست چرا کوتاه شده و داستانی بلند ندارد، هنوز سینمای کوتاه در ایران به داستان‌هایی برای سینمای کوتاه نیاز دارد.